

2007. szeptember 26., szerda

P6_TA(2007)0413

Egy közös európai energiaügyi külpolitika felé

Az Európai Parlament 2007. szeptember 26-i állásfoglalása az energiára vonatkozó közös európai külpolitika felé (2007/2000(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Európai stratégia az energiaellátás fenntarthatóságáért, versenyképességéért és biztonságáért” című zöld könyvére (COM(2006)0105),
- tekintettel az európai energiabiztonsági kapcsolattartók hálózatának (NESCO) 2007. május 10-én, Brüsszelben megtartott első ülésére,
- tekintettel a Bizottságnak és a Tanács főtítkárnak/főképviselőjének az energiapolitika külső dimenziójáról szóló, a 2006. június 15–16-i Európai Tanácsnak benyújtott, „Európa energetikai érdekeltségeit szolgáló külső politika” című közös dokumentumára,
- tekintettel az Energiaközösséget létrehozó szerződés Európai Közösség általi megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2006. május 18-i állásponjtára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió energiaellátásának biztonságáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az energiahatékonyságról, avagy többlet kevesebbel – zöld könyvről szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság 2006. október 12-i „Az energiapolitikát érintő külkapcsolatok – az elvektől a cselekvésig” című, az Európai Tanácsnak címzett közleményére (COM(2006)0590),
- tekintettel az európai stratégia az energiaellátás fenntarthatóságáért, versenyképességéért és biztonságáért – zöld könyvről szóló, 2006. december 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Északi Dimenzióra vonatkozó balti-tengeri stratégiáról szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, különösen annak II. részére,
- tekintettel a 2006. március 23–24-i Európai Tanácsnak az európai energiapolitikáról szóló zöld könyv Európai Tanács által történő támogatásáról szóló elnökségi következtetései és a 2006. június 15–16-i Európai Tanácsnak a Bizottság és a Tanács főtítkára/főképviselője energiapolitika külső dimenziójáról szóló közös dokumentumára vonatkozó következtetéseiére,
- tekintettel a 2007. június 21–22-i Európai Tanács elnökségi következtetései a kormányközi konferencia részére a meglévő szerződéseket módosító reformszerződés elkészítésére adott megbízásra vonatkozóan,
- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre, melynek értelmében az energia olyan terület, ahol a tagállamokkal megosztott a hatáskör,

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 340. o.

⁽²⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 112. o.

⁽³⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 273. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0603.

⁽⁵⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 330. o.

2007. szeptember 26., szerda

- tekintettel a Bizottság Európai Tanácshoz és Európai Parlamenthez intézett, „Európai energiapolitika” című közleményére, COM(2007)0001,
  - tekintettel a Bizottság Tanácshoz és Európai Parlamenthez intézett „Az európai szomszédságpolitika megerősítése” című közleményére (COM(2006)0726),
  - tekintettel a 2007. március 8–9-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire és az Európai Tanács európai energiapolitikára vonatkozó cselekvési tervére (2007–2009),
  - tekintettel a Bizottság Tanácshoz és Európai Parlamenthez intézett „Fekete-tengeri szinergia – új regionális együttműködési kezdeményezés” című közleményére (COM(2007)0160),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság véleményére (A6-0312/2007),
- A. mivel az energiabiztonságot az Európai Unió általános biztonsága alapvető elemének kell tekinteni, továbbá kulcsfontosságú elemnek az európai gazdasági és társadalmi fejlődést illetően, amelynek azonban még nincs alapja a Szerződésben;
- B. mivel amiatt, hogy az energiaellátás jelenleg és egyre növekvő mértékben függ meglehetősen instabil és nem demokratikus országoktól, az ellátás biztonságának megőrzésére kizárólag nemzeti szinten tett erőfeszítések elégtelennek bizonyultak és nem garantálják valamennyi EU-tagállam hosszú távú érdekeit, mivel az EU külső energiapolitikája szorosan kapcsolódik belső energiapolitikájához, és mivel ki kell dolgozni a közös energiapolitikát a belső piaci szabályozásra, illetve olyan külső szempontokra való tekintettel, amelyek figyelembe veszik valamennyi tagállam politikai és gazdasági érdekeit;
- C. mivel az EU jelenlegi kiszolgáltatottsága és nagy mértékű energiafüggősége a tekintélyelvű rezsimek alatt működő országoktól nagyban aláássa a hiteles, hatékony, és következetes közös kül- és biztonságpolitika fejlődését, tekintettel különösen azoknak az értékeknek a tiszteletére, támogatására és előmozdítására, amelyekre az EU-t alapították;
- D. mivel az EU belső energiapiaci elvei annak külső energiaügyi partnereivel folytatott konstruktív politikák alapjául szolgálhatnak, figyelembe véve az érintett harmadik országok sajátos adottságait, különösen a fenntartható fejlődés támogatása érdekében, beleértve az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások fejlesztését;
- E. mivel a megfizethető és kiszámítható árakon történő ellátás biztonságát európai uniós szinten kell garantálni erős politikai együttműködés által, valamint a teljes körű energia-liberalizáció felé tett további lépések révén a belső energiapiac kialakításával;
- F. mivel az energiát nem lenne szabad eszközként használni arra, hogy politikai nyomást gyakoroljanak a tranzit- és a fogadó országokra;
- G. mivel jelenleg a gázsektort jelentős külső veszélyek fenyegetik, mivel a földgázexportáló országok között kialakulóban vannak a szoros együttműködés új formái, amelyek veszélyeztethetik az európai energiabiztonságot;

2007. szeptember 26., szerda

- H. mivel a szolidaritáson, diverzifikáláson, valamint a fenntarthatóság előmozdításán alapuló közös európai energiaügyi külpolitika szinergiákat teremthet, biztosítva az ellátás biztonságát az Európai Unió számára, és növelheti az EU mint globális szereplő erejét, külpolitikai cselekvési kapacitását és hitelességét;
- I. mivel fenntartható, megbízható és megfizethető energiaellátást kell biztosítani; mivel a nemzetközi gáz- és olajárak rendkívül változékonyak, ezért az energiára vonatkozó következetes európai külpolitika az uniós polgárok érdeke;
- J. mivel az energiaellátás terén a szoros együttműködés az Európai Unió és a szomszédos országok közötti kapcsolatokban az egyik legeredményesebb és elengedhetetlen bizalomépítő intézkedés;
- K. mivel az energiapolitika területén a szolidaritás alapja precedenssé válhat más területeken kialakuló jövőbeli szolidaritás számára, és ily módon erősítheti az EU szerepét annak külkapcsolataiban;
- L. mivel az energiabiztonság megbízható kockázatértékelését a közös európai energiaügyi külpolitika részeként kell kialakítani, és mivel ebben az összefüggésben a nemrég felállított NESCO-nak meghatározó szerepkört kell betöltenie, amelyben egy korai figyelmeztető rendszerhez szükséges ellenőrző kapacitásoknak is jelen kell lenniük;
- M. mivel meg kell kettőzni a közös erőfeszítéseket a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság kutatása és hasznosítása terén mind az EU-n belül, mind a külső partnerekkel, mind harmadik országokkal való együttműködés révén,
1. felhív a közös európai energiaügyi külpolitika kialakítására, ami az EU egésze számára biztosítaná az energiabiztonságot, ezzel egyidejűleg követve a fenntarthatósági célkitűzést nemzetközi szinten, és ilyen módon lényeges mértékű hozzáadott értéket teremtene a nemzeti szintű erőfeszítésekhez;
  2. úgy ítéli meg, hogy az energiapolitikának a közös külpolitika integrált és kiemelt részét kell képeznie, és az energiapolitikát valamennyi külpolitikai összefüggésben figyelembe kell venni;
  3. hangsúlyozza, hogy míg a tagállamoknak meg kell őrizniük szuverén jogukat az energiamixre, saját energiaforrásaik kiaknázására és az ellátási struktúrára vonatkozó stratégiai döntések meghozatalát illetően, a szerződésbe beillesztendő konkrét rendelkezéseket kell kidolgozni, melyek eredményeként kialakulhat az energiára vonatkozó, az ellátás biztonságára, a tranzitra és a beruházásra kiterjedő közös európai külpolitika, illetve az energiahatékonyság és energiatakarékoság, valamint a tiszta és megújuló energiaforrások előmozdítása, különösen azon országok vonatkozásában, amelyek energiafogyasztása rohamosan növekszik;
  4. felhív egy megfelelő szerződéses alapra az energia és az energia biztonság érdekében;
  5. hangsúlyozza, hogy az átfogó energiaügyi európai külpolitikának hozzá kell járulnia az EU értékeinek és érdekeinek előmozdításához és érvényesítéséhez, illetve külpolitikájának legfontosabb céljaihoz, konkrétan a béke megőrzéséhez, az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság alapvető szerepéhez; elismeri, hogy az EU importált energiától való függősége jelentős hatással bírhat az Unió döntéshozói függetlenségére más területeken;
  6. létfonosságúnak tartja, hogy az EU továbbra is vezető szerepet vállaljon az éghajlatváltozás – ami egyéb kockázatok mellett jelentős migrációs mozgáshoz és biztonságot érő fenyegetésekhez vezethet – elleni globális küzdelemben, és hogy törekedjen az ENSZ éghajlatváltozásról szóló keretegyezményéhez fűzött kiotói jegyzőkönyv célkitűzéseinek megvalósítására; ebben az összefüggésben teljes mértékben támogatja

2007. szeptember 26., szerda

azon folyamatban lévő erőfeszítéseket, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése érdekében egy 2012 utáni multilaterális keretrendszer létrehozására irányulnak; szükségesnek tartja az energiahatékonyságot és energiatakarékosságot célzó megújuló és tiszta energiaforrások és energiatakarékos technológiák – beleértve a szénmegkötést és -tárolást – kidolgozására irányuló uniós törekvések valamennyi külkapcsolatba történő beemelését;

7. üdvözli a NESCO felállítását; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot a NESCO tevékenységének egységesítésére, műveleti képességének teljes körű fejlesztése érdekében, valamint korai figyelmeztető rendszerként és energiaügyi információs rendszerként egyaránt történő alkalmazására;

8. támogatja a fokozatos megközelítést a közös európai energiaügyi külpolitika felé történő haladásban;

9. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy 2007 végéig hozzanak létre pontos ütemtervet, amelynek eredményeként létrejöhet egy ilyen politika, meghatározva a rövid, közép- és hosszú távú célkitűzéseket, célokat és lépéseket, a végrehajtásukat illető konkrét határidővel együtt;

10. felhívja a Bizottságot éves helyzetjelentés benyújtására a fent említett célkitűzések végrehajtása tekintetében, hogy a Parlament közelről részt vehessen a közös európai energiaügyi külpolitika nyomon követésében;

11. felhívja a Bizottságot éves jelentések elkészítésére az energiaszektor belső piacára vonatkozó szabályok betartása tekintetében, különösen az átláthatóság és harmadik országbeli vállalatoknak, különösen a nagy szállítóknak és valamennyi leányvállalatuknak az uniós versenyjoggal való megfelelése tekintetében; üdvözli a 2007. március 8–9-i Európai Tanács által a Bizottságra kiterjesztett meghívást; amely a harmadik országbeli vertikálisan integrált energiavállalatok belső piacra gyakorolt hatásának mérésére és a viszonyosság elvének végrehajtási módjára vonatkozik;

12. támogatja a Bizottság szándékát a megfelelő lépések megtételére a külföldi állami tulajdonban lévő vállalatok részéről az Unió energiaágazatában történő ellenőrizetlen befektetések megelőzése érdekében, különösen ami a gáz- és villamosáram-hálózatokat illeti.

13. felhív az Elnökség, a Bizottság, és a főtitkár/főképviseelő közötti szorosabb együttműködésre, az energiára és az energiabiztonságra vonatkozó közös külpolitika terén a közös álláspont kialakítása és képviselete és a közös fellépés érdekében; úgy véli, hogy meg kell erősíteni a Bizottság és az Európai Parlament a közös energiaügyi külpolitika meghatározásában játszott szerepét a szerződéses közelgő felülvizsgálata során; javasolja, hogy az új reformszerződés hatályba lépése után a Tanács és a Bizottság jóváhagyása mellett nevezzenek ki egy „kettős pozíciót betöltő”, a jövőbeli, megerősített funkciójú kül- és biztonságpolitikai uniós magas rangú tisztviselő fennhatósága alatt, a Bizottság alelnökeként is működő, és ekképpen a Tanács és a Bizottság háttérével egyaránt bíró és a közös európai energiaügyi külpolitika területén valamennyi politika koordinálásáért felelős, energiaügyi külpolitikai főképviselet, aki munkája révén fokozná az EU energiabiztonsági érdekeit védő képességét a külső partnerekkel folytatott tárgyalások során;

14. meggyőződése, hogy az energiacharta-szerződésnek kell a közös európai energiaügyi külpolitika alapköveként szolgálnia, mivel ez a nemzetközi közösség legjelentősebb eszköze az energiaügyi együttműködés ösztönzését illetően, biztosítja a tisztességes és méltányos bánásmód alapját, biztosítja a beruházások biztonságát, illetve kártérítési jogot garantál kisajátítás és/vagy állami tulajdonba vétel esetére; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erőteljesen álljanak ki az energiacharta-szerződés alkalmazása mellett, és annak tranzitról szóló jegyzőkönyvében foglaltakat építsék be az energiaügyi partnerekkel kötött valamennyi szerződésbe és megállapodásba;

2007. szeptember 26., szerda

15. ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy – harmadik országokkal együttműködve – tegyenek erőfeszítéseket az EU szomszédságában a belső piaci elvek és normák terjesztésére; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az Európai Unió és Délkelet-Európa közötti energiaközösség további harmadik országokra történő esetleges kiterjesztését, és az ellátás biztonsága érdekében olyan új regionális energia-piacok létrehozását szomszédos országokkal a délkelet-európai energiaközösség modellje alapján, mint az euromediterrán energiaközösség;

Mögöttes elvek és cselekvésre vonatkozó ajánlások a közös európai energiaügyi külpolitika keretében**A. Diverzifikálás**

16. véleménye szerint – figyelembe véve, hogy az EU egyre növekvő mértékben függ korlátozott számú energiaforrástól, ellátótól és szállítási útvonaltól – létfontosságú az ezek diverzifikációját célzó, elsőbbséget élvező kezdeményezések támogatása, földrajzilag és fenntartható alternatívák kidolgozásával egyaránt; úgy véli, hogy különleges prioritást kell biztosítani a környezetileg biztonságos és megújuló energiaforrásoknak; úgy ítéli meg, hogy az ellátás biztonságának megfizethető és kiszámítható áron való biztosítása az EU legfőbb célja kell, hogy legyen;

17. támogatja a szomszédságon belül megvalósított valamennyi energiadiverzifikációs projekt előtérbe helyezését, különösen azokat, amelyek új szállítási folyosókat – például a transz-kaspi-tengeri/transz-fekete-tengeri energia folyosót – kívánnak létrehozni mind a szállítók, mind az útvonalak diverzifikálása érdekében, különösen a Nabucco csővezeték megépítését, cseppfolyósított földgáz-infrastruktúrát (LNG), a villamosenergia-átviteli hálózatok összekapcsolását, az euro-mediterrán villamos energia és gáz infrastrukturális gyűrűk létrehozását, valamint európai érdekű, új, infrastrukturális olajprojekteket, mint például az Odessa–Gdańsk projekt megvalósítását, amelyet fel kell venni az európai érdekű, nagy prioritást élvező projektek listájára;

18. üdvözli az európai érdekeltségű elsőbbséget élvező projektek uniós koordinátorainak kinevezését, ahogyan azt az Európai Tanács 2007. márciusi elnökségi következtetései leszögezték, különösen a Nabucco-projekt és a Németország, Lengyelország és Litvánia közötti Power-Link projekt vonatkozásában;

19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a legmagasabb politikai szinten folytassanak aktív politikát, hogy ezáltal tegyék lehetővé a Közösség számára a földgázforrások diverzifikálását; elvárja, hogy a földgázexportáló országok közötti valamennyi együttműködés tartsa tiszteletben a nyitott, átlátható és versenyképes piac elveit; úgy véli, hogy az OPEC „gázverzió” létrehozására irányuló kezdeményezés éppen e cél ellenében működne;

20. megállapítja, hogy létfontosságú túllépni a nyilatkozatokon és a konkrét prioritást élvező projektekre vonatkozó nyílt felhívásokon, és felhív arra, hogy legyen az európai energiaügyi külpolitikával foglalkozó magas rangú tisztviselő feladata a külső energetikai infrastruktúra fejlesztésével kapcsolatos kötelezettségvállalások koordinálása is (a Nabucco és az Odessa–Gdańsk projekt); ugyanakkor felszólítja a Bizottságot, a soros elnökséget és a főtárgyaló/főképviseletet, hogy erősítsék a külső energiaügyi infrastruktúrák fejlesztésére irányuló elkötelezettségüket az európai koordinátorokkal együtt;

21. úgy ítéli meg, hogy az energia diverzifikálására irányuló projektek megvalósításának a megerősített európai szomszédsági politika (ESZP) egyik prioritásának kell lennie, és felhív a befektetési környezet és a szabályozási keret javításának az energiacharta-szerződés elvei alapján történő fokozottabb támogatására a termelő- és a tranzitországok energiaszektoraiban;

2007. szeptember 26., szerda

22. felhív azon helyzetek sokféleségének elismerésére, melyekbe az egyes tagállamok kerülhetnek az energiaközpontok, az importtól való függést és az infrastruktúrát illetően, és támogat valamennyi olyan erőfeszítést, melynek célja a tagállamok domináns szállítóktól, infrastrukturális korlátoktól, a magas szénkibocsátású energiaforrásoktól és az ENSZ-Charta szellemét és rendelkezéseit rendszeresen megsértő államokból származó energiaimporttól való jelenlegi függésének leküzdése;

23. támogat minden olyan erőfeszítést, melynek célja valamennyi jelentős vállalkozás új finanszírozási forrásainak megtalálása, ideértve az Európai Befektetési Bank (EBB) részéről külön hitelek is, továbbá az említett célkitűzés tekintetében az EU költségvetésén belül külön költségvetési tételek elkülönítését, amennyiben ezzel nem veszélyeztetik egyetlen tagállam biztonságát sem;

24. felhív az EBB-vel és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal (EBRD) való együttműködés fokozására, a prioritást élvező projekteket támogató pénzügyi eszközök használata céljával;

25. a bioüzemanyagoktól való lehetséges importfüggőséget olyan aggasztónak találja, mint a külső olaj- és a gázellátást; felhívja a Bizottságot, hogy az EU partnereivel közösen dolgozzon ki átfogó tanúsítási rendszert, amely biztosítani tudja a biodiverzitást nem fenyegető bioüzemanyagok előállításának és használatának fenntarthatóságát, és amely szabványokat tartalmaz a természetésre és a feldolgozási szakaszra, valamint az üvegházhatást okozó gázok teljes életciklusának egyensúlyára vonatkozóan;

26. a bioüzemanyagok és a biomassza EU-ban való felhasználását célzó ösztönzőkkel kapcsolatban elengedhetetlen, hogy az EU meggyőződjön arról, hogy ez nem veszélyezteti a globális élelmiszerbiztonságot, nem vezet a természetes erdőkre nehezedő nyomás fokozódásához, a monokultúrák vagy nem honos fajok ültetvényeinek terjedéséhez vagy trópusi erdőirtások révén az éghajlatváltozás súlyosbodásához;

B. Egység az uniós érdekek védelmében

27. elengedhetetlennek tartja, hogy a Tanács hosszú távú stratégiát és keretet alakítson ki, aminek célja az energiára vonatkozó közös külpolitika kialakítása annak érdekében, hogy erőteljesebb helyzetből folytathasson párbeszédet a fő beszállító országokkal, illetve hogy fokozhassa az egységes álláspont kialakítására való képességet, amely platformot nyújt más politikák területén kialakuló szolidaritás és az Unió külső szerepének erősítése számára;

28. rövidtávon felhívja a tagállamokat, hogy tájékoztassák egymást és a Bizottságot a stratégiai döntésekről, sőt konzultáljanak egymással mielőtt energiaprojektekről olyan kétoldalú megállapodásokat kötnek harmadik országokkal, amelyek befolyásolhatják más tagállamok és az EU egészének érdekeit, amint azt valamennyi közös érdekű külpolitikai kérdés tekintetében meg kell tenniük; és – amennyiben a tagállamok és az EU egészének érdekeit sértő kétoldalú megállapodások születnek – felhívja a tagállamokat, és adott esetben a Bizottságot, hogy együtt érjenek el olyan megállapodásokat, amelyek biztosítják a negatív hatások semlegesítését, különösen a környezeti hatásokat illetően, a szolidaritás elvével összhangban;

29. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a további nagyszabású infrastrukturális beruházásokkal kapcsolatos döntéseket megelőzően alaposan vizsgálják meg a környezeti szempontokat; különösen annak a fenyegetésnek a felmérésére sürget, amelyet a tervezett Észak-európai Csővezeték/Északi Áramlat az ökoszisztémára és az emberi életre jelent, mivel a Balti-tenger mélyén, a tervezett csővezeték vonala mentén a tengerfenéken nagymennyiségű lőszer és fegyver található; rámutat, hogy amennyiben jelentős természeti katasztrófa történik, az anyagi felelősség az érintett feleket terheli;

2007. szeptember 26., szerda

30. középtávon kéri, hogy a Bizottság kapjon intézményi hatáskört az EU harmadik országokkal az energiaellátásra vonatkozó keretmegállapodásait illetően folytatott tárgyalások céljából;

C. Szolidaritás válsághelyzetekben

31. úgy ítéli meg, hogy a szolidaritás és az energiabiztonság szükséges a belső piac gördülékeny működéséhez, ideértve valamennyi gazdasági szereplő számára az energiához egyenlő feltételek mellett való hozzáférést is, felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre szolidaritási mechanizmust az Európai Tanács 2007. júniusi megállapodása értelmében kidolgozandó reformszerződésben szereplő tagállami szolidaritás jegyében, amely révén az EU hatékonyan, gyorsan és koherens módon léphet fel válsághelyzetekben, amelyeket az ellátás szünetelése, a kritikus infrastruktúra veszélyeztetése vagy bármely egyéb esemény okoz;

32. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az úgynevezett „energiabiztonsági záradék” felvételét a termelő- és a tranzitországokkal kötött olyan szakmai, társulási és partnerségi, illetve együttműködési megállapodásokba, melyek magatartási kódexet állapítanak meg, és kifejezetten vázolják, hogy az ellátás valamelyik partner részéről történő szüneteltetése a szerződés, illetve az ellátás feltételeinek bármely, egyoldalú megváltoztatása esetén egészen pontosan milyen intézkedéseket kell hozni;

33. javasolja olyan – a NESCO-t is magában foglaló – hatékony mechanizmus kialakítását, amellyel az ellátás szüneteltetése esetén lehetne intézkedni, ideértve az előrejelző rendszerek eredményes kihasználása érdekében tett intézkedéseket és az energiaválságra vonatkozó infrastruktúrának különösen a gáz és áram tekintetében való kiépítését is, ami felhasználható azon tagállamok támogatására, melyeknek erre szükségük van, figyelembe véve az adott tagállam földtani és földrajzi adottságait, különösen a tárolási kapacitásokat és az energiaellátás forrásaihoz való közelségüket illetően;

D. Megerősített együttműködés a főbb termelő-, tranzit- és fogyasztó országokkal

34. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy továbbra is aktívan vegyenek részt az Unió és a fő termelő-, tranzit- és fogyasztó országok közötti szoros párbeszédben és különösen erősítsék meg a kapcsolatot az energiaszektorban Algériával, Egyiptommal és a Mashreq/Maghreb régió más termelő országaival; ösztönzi ezeket az országokat, hogy teljesítsék nemzetközi kötelezettségvállalásaikat és tartsák tiszteletben a nemzetközi jogot;

35. támogat minden olyan lépést, amelynek célja az energiaszektorban harmadik országokkal való energiapartnerségek útján a jogállamiság, az átláthatóság támogatása és a jobb kormányzás, az energia terén tett befektetések és a kereskedelem vonatkozásában kölcsönösen előnyös, nyílt, átlátható, nem megkülönböztető és stabil jogi feltételek kialakításának céljából, a kölcsönösség elve, valamint a tisztességes és átlátható verseny alapján, amely biztosítja, hogy a kereskedelemből származó bevételt nem használják rendeltetésellenes célokra és nem fordítják a terrorizmus finanszírozására;

36. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU-n kívüli fő fogyasztó és tranzitországokkal kutatási és fejlesztési partnerségeket kössenek, a globális felmelegedés kihívásának kezelése és alternatív és megújuló energiaforrások kialakítása érdekében; hangsúlyozza, hogy más országokkal, többek között az Egyesült Államokkal folytatott megerősített energiaügyi együttműködést az energiahatékonysági technológiákra, továbbá a megújuló energiaforrásokból előállított kapcsolt hő- és villamos energia előmozdítását és a fenntartható biomassza-előállítását és -felhasználásra való különös figyelemmel kell végrehajtani;

37. felhívja az EU-t, hogy energiaügyi kérdésekben folytasson párbeszédet a fejlődő országokkal a megújuló energiák decentralizációjának, az energiához való hozzáférhetőség, a fenntarthatóság, valamint a közös érdekű energetikai infrastruktúra fokozása érdekében;

38. kiemeli különösen az Egyesült Államokkal és más, az EU-val közös értékrendet képviselő, fő energiapartnerekkel folytatott, megerősített energiaügyi párbeszéd jelentőségét; felhívja a közösségi intézményeket, hogy törekedjenek az Egyesült Államokkal energiabiztonsági partnerség kialakítására;

2007. szeptember 26., szerda

39. felhív azoknak az európai országoknak a közös európai energiaügyi külpolitikába történő aktív bevonására, amelyek nem uniós tagállamok, pl. Norvégia, a világ harmadik legnagyobb kőolajexportőre;
40. felhív egy következetes energiapolitika kialakítására az európai külpolitika valamennyi területén, úgy mint az Északi Dimenzió, a Fekete-tengeri Szinergia, és az Euromediterrán Partnerség esetében.
41. támogatja a Bizottság kezdeményezéseit, melyekkel szorosabb energiaügyi párbeszédet kíván kialakítani a Dél-Kaukázus, a Kaszpi-tenger és Közép-Ázsia régióinak, valamint a mediterrán régió és a Közel-Kelet országaival; üdvözli, hogy az EU lépéseket tesz a régió országaival folytatott „kritikus és konstruktív párbeszéd” irányába, ami kiegyensúlyozza az Unió érdekeit az olaj- és gázellátás diverzifikálására, illetve az említett országokban a politikai reformok elérésére vonatkozó célkitűzését illetően;
42. felhív az ESZP és a fekete-tengeri szinergia keretében a meglévő mechanizmusok fejlesztésére és olyan új mechanizmusok kialakítására, amelyek eredményeként elmélyülhet az együttműködés a tranzitországokkal – Ukrajna, Belarusz, Moldova, a Dél-Kaukázus országai, a Mashreq- és Maghreb-országok – annak érdekében, hogy fokozottabb átláthatóság valósulhasson meg a piac működésében és biztosítható legyen az ellátás és a tranzit stabilitása;
43. hangsúlyozza Törökországnak az EU-ba érkező gázellátás diverzifikációjában szállítási csomópontként betöltött szerepét; elvárja Törökországtól, hogy teljes mértékben működjön együtt az EU-val a szállítás megkönnyítésében;
44. bátorítja Törökországot, hogy teljes jogú tagként csatlakozzon az Európai Energia Közösséghez, amely jelenleg kiterjed a dél-kelet-európai országokra és strukturált szabályozási keretet nyújt a regionális energiaügyi együttműködés mélyítésére, ily módon javítja az energiabiztonságot és megerősíti a beruházásokat; támogatja Ukrajna, Norvégia és Moldova tagfelvételi kérelmét az Európai Energiaközösségbe;
45. felhívja a Bizottságot, a NESCO-val egyetemben, hogy alakítson ki eszközöket és mechanizmusokat, melyek lehetővé teszik, hogy megfelelőbb módon együttműködjön szomszédaival a tranzitterületek helyzetének elemzésében és nyomon követésében, valamint ilyen módon fokozható legyen az EU képessége a válsághelyzetek megelőzésére és egy felmerülő válság esetén az eredményesebb és gyorsabb reagálásra;
46. hangsúlyozza az EU és Oroszország energiaügyi partnerségének fontosságát, rámutatva ugyanakkor, hogy Oroszország továbbra is szinte kizárólag az EU-tól függ energiaexportjában; sürgeti az EU-t, hogy az Unió és Oroszország közötti energiaügyi párbeszéd során hangsúlyozza a kölcsönös egymástól függőséget; felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy az Oroszország és az EU közötti energetikai partnerség csak a megkülönböztetésmentesség és a tisztességes elbánás elvén, illetve egyenlő piaci feltételeken alapulhat;
47. hangsúlyozza, hogy Oroszországot máris köti az energiacharta-szerződés, annak 45. cikke értelmében⁽¹⁾; meggyőződése, hogy amellet, hogy Oroszországnak ratifikálnia kell az Európai Energiachartát, az EU-nak tárgyalnia kell a jövőbeni partnerségi és együttműködési megállapodás keretében az Oroszországgal fenntartott energiaügyi kapcsolatokról szóló hivatalos keretdokumentum kialakításáról; feleslegesnek ítéli az energiacharta-szerződés elveinek a jövőbeni partnerségi és együttműködési megállapodásba történő pusztán átültetését, ugyanakkor elismeri azoknak a rendelkezéseknek a hozzáadott értékét, amelyek magyarázzák vagy kiegészítik az Energiachartában, különösen annak a tranzitról szóló jegyzőkönyvében foglalt kötelezettségeket;
48. felhívja Oroszországot, hogy ratifikálja az Energiachartát, hangsúlyozza, hogy a ratifikációval láthatóan és érzékelhetően kinyilvánítaná elkötelezettségét a megbízható energiaellátás és a közös elveken és értékeken alapuló energiaügyi együttműködés iránt;

(¹) Az energiacharta-szerződés 45. cikkének (1) bekezdése értelmében az azt aláíró, de nem ratifikáló államok ideiglenesen a charta hatálya alá tartoznak az aláírás és a ratifikálás közötti időszakban kivéve, ha a 45. cikk értelmében a kimaradást választották.

2007. szeptember 26., szerda

49. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy éljenek eszközeikkel Oroszország arra kényszerítése érdekében, hogy kötelezettséget vállaljon az energiatermelés és -ellátás nyílt, tisztességes és átlátható piacának megteremtése iránt; úgy ítéli meg, hogy az energiacharta-szerződés és ennek tranzitról szóló jegyzőkönyve Oroszország általi ratifikálása kedvezően befolyásolná Oroszország Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) történő csatlakozásának európai uniós támogatását;
50. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország energiarendszere általánosságban nem működik hatékonyan, sem a feltárás és a szállítás, sem pedig az ipari és a háztartási felhasználás tekintetében, ami komoly következményekkel járhat Oroszország ellátási kötelezettségeire nézve; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje ezt a kérdést az Oroszországgal való technikai együttműködése során;
51. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát és energiahatékony technológiák fejlesztésének elvét be kell építeni az EU és Oroszország közötti új megállapodásba; hangsúlyozza az EU és Oroszország között az északi dimenzió keretében megvalósuló környezetvédelmi együttműködés erősítésének fontosságát, különös tekintettel az északi-sarki régióra;
52. felhívja a Bizottságot, hogy az EU legfőbb szénhidrogén-ellátóival folytatott párbeszéd keretei között követelje meg az európai vállalatok egyenlő bánásmódban részesítését, amely a beszerzési árak meghatározása során kizárólag gazdasági követelményeken alapul a politikai tényezők közrehatásának kizárásával;
53. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a gázellátás tekintetében a rendeltetési helyre vonatkozó záradékokról, amelyek ténylegesen megakadályozzák a gáz belső piacon belül történő újraexportálását, és felhívja a Bizottságot, hogy szerezzen érvényt az EU piacát illetően földgáz-exportra kötött szerződésekben esetlegesen szereplő ilyen záradékok eltörlésének, mivel ezeket az EK jog tiltja;
54. felhív a párbeszéd fokozására Kínával, Indiával, Brazíliával és más fejlődő vagy fejlődésnek induló országokkal annak érdekében, hogy stabil és előre jelezhető globális energiapiac alakulhasson ki, tisztességes és átlátható szabályokra alapozva és továbbá egyesített erőfeszítésekkel törekszik a globális felmelegedés elleni küzdelemre és a fenntartható fejlődés biztosítására;
55. felhív a Közel-Kelettel és Észak-Afrikával az energiaágazatot illetően intenzívebb kapcsolattartásra; hangsúlyozza a 2007. december 7–8-i liszaboni EU–Afrika csúcstalálkozón indítandó EU–Afrika Energiaügyi Partnerség jelentőségét a közös EU–Afrika Stratégia egyik fő kezdeményezéseként; úgy véli, hogy az energiaügyi partnerség segít megerősíteni az Afrika és az Európai Unió közötti párbeszédet az energiához jutásról, az energiabiztonságról, fokozva az energiaügyi infrastruktúra, megújítható energiaforrások és energiahatékonyság terén tett befektetéseket, növelve az olajból és gázból származó bevételek fejlődésorientált felhasználását, előmozdítva az átláthatóságot és az energia- és fejlődésközpontú együttműködés medrébe terelve a klímaváltozás kérdését;
56. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a tisztességes nemzetközi versenyt azáltal, hogy a WTO-ban fellép az energiapiac átláthatóságával, nevezetesen pedig a kereskedelem torzulását eredményező intézkedésekkel kapcsolatos külön szabályok létrehozása érdekében;
57. javasolja, hogy a Bizottság a WTO keretein belül értékelje többoldalú megállapodások kötésének lehetőségét az egyes energiapiacokon, például a bioüzemanyagok piacán, és hogy minél hamarabb készítsen erről jelentést a Parlamentnek;
58. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy aktívan és határozottan lépjenek fel az esetleges oligopolisztikus tendenciákkal, pl. egy gázkartell létrehozásának veszélyével szemben;
59. ösztönzi azokat a tagállamokat, amelyek tagjai a G8-aknak, hogy használják ezt a fórumot az EU energiaügyi érdekeinek érvényesítésére, beleértve a G8+5 csoportot, amely összehozza a fő termelőket és fogyasztókat;

2007. szeptember 26., szerda

60. hangsúlyozza a gleneaglesi cselekvési tervre vonatkozó uniós javaslat fontosságát, amely az államok, régiók, megvárosok és más, jelentős mennyiségű energiát fogyasztó településtípusok közötti rendszeres együttműködést és a legjobb gyakorlatok cseréjét elősegítő új globális fórum keretében támogatja a tiszta technológiák fejlesztését;
61. támogat valamennyi, a többoldalú technikai kezdeményezések megerősítését célzó intézkedést, pl. a globális gázkitörés-csökkentési partnerséget, a kitermelő iparágak átláthatóságára vonatkozó kezdeményezést, a pénzügyi fellépéssel foglalkozó munkacsoportot, a Nemzetközi Pénzügyi Társaság (IFC) Equator elveit és az Inogate-et;
62. hangsúlyozza, hogy a közös európai energiaügyi külpolitika önmagában nem elegendő és azt, hogy a közös európai energiapolitikát fejleszteni kell, amelynek magába kell foglalnia az energiára vonatkozó közös, európai kutatási és technológiai fejlesztési politikát;
63. felhívja a Tanácsot, hogy dolgozzon ki stratégiát az Unió és közvetlen szomszédságán belül a kritikus energetikai infrastruktúrát fenyegető terrorizmus elleni védelem céljából;
64. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a tagállamokban megismerhető legjobb gyakorlatokra alapított szabályozói reformra, különös tekintettel az energiaelőállítás és -továbbítás, illetve -elosztás egyértelmű elkülönítésére, az erősebb független nemzeti szabályozói felügyeletre, a szabályozók tevékenységének megfelelőbb uniós szintű koordinációjára az új és megújuló energiaforrások fejlesztésének elősegítése érdekében, valamint a továbbítási infrastruktúrába történő beruházások fejlesztésére vonatkozó egyértelmű keretre;
65. hangsúlyozza, hogy az interoperábilis energiahálózatok jól koordinált transzeurópai energiahálózaton keresztül történő létrehozása növeli az elektromos áram- és gázpiacok versenyképességét, erősíti az ellátás biztonságát és hozzájárul az előrehaladott környezetvédelemhez, illetve az Unió ellátó- és tranzitországokkal szembeni pozíciójának megerősítéséhez;
66. hangsúlyozza, hogy az energiaforrások, különösen az olaj, kiaknázásából származó szennyezés nemcsak komoly és helyreállíthatatlan környezeti károkat okozhat, hanem jelentős biztonsági kockázatot is jelenthet regionális és globális szinten egyaránt, mint például a Közel-Keleten; felhív új biztonsági intézkedésekre és az energiaforrások kiaknázását szolgáló nagyobb biztonsággal és hatékonyabban megvalósuló beruházásokra;
67. nyilvános vitára szólítja fel az Unió polgárait a közös európai energiaügyi külpolitikát illető tudatosság nyilvános tájékoztatási kampány útján történő megteremtésével kapcsolatosan; és hangsúlyozza az ilyen jellegű politika pozitív vetületét;
68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0414

Cselekvési program a legális migrációról

Az Európai Parlament 2007. szeptember 26-i állásfoglalása a legális migrációra vonatkozó cselekvési programról (2006/2251(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a legális migrációra vonatkozó cselekvési programról szóló bizottsági közleményre (COM(2005)0669) (a továbbiakban: program),
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok illegális bevándorlása elleni küzdelem prioritásairól szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0402),